

stelse af en præst. Om motiveringen for denne ændring henvises til det i de almindelige bemærkninger herom anførte.

Tilsynet med bestemmelsens overholdelse påhviler biskoppen, der ifølge bestemmelsen i stk. 3 skal godkende den midlertidige ordning af den kirkelige betjening af valgmenigheden, og som i henhold til bestemmelsen i forslaget § 21, stk. 3, kan stille forslag om tilbagekaldelse af menighedens anerkendelse, såfremt han finder, at den kirkelige betjening af valgmenighedens medlemmer ikke varetages på forvalrig måde.

Strukturkommissionen har i sin betænkning udtalt, at det må sikres, at det med mellemrum overvejes i valgmenighedernes bestyrelser, om de fortsat skal bestå, og at en sådan overvejelse bør ske, når de praktiske muligheder for nedlæggelse af valgmenigheden eller sammenslutning med sognemenigheden er til stede, først og fremmest ved ledighed i valgmenighedens præstestilling, men også ved ledighed i en sogneprestestilling på stedet. Kommissionen har i denne sammenhæng anbefalet, at der, uanset om kommissionens flertalsforslag lægges til grund for en nyordning af folkekirken, gives biskoppen pligt til i forbindelse med ledighed i en valgmenighedspræstestilling eller i en præstestilling i et provsti, hvor der findes en valgmenighed, at overveje mulighederne for en sammenlægning af menighederne, samt at tage initiativet til forhandlinger, såfremt en sammenlægning ikke på forhånd kan anses for udelukket eller uønsket. Et mindretal inden for kommissionen finder det dog ikke betimeligt at udforme bestemmelser om valgmenighedens opretholdelse og forordne, at biskopperne og de af kommissionen foreslåede provstiråd skal inddrages i overvejelserne herom. Der henvises herved til, at der, selvom kommissionens forslag om økonomisk støtte til valgmenighederne inødekommes, stilles sådanne krav til medlemmerne af en valgmenighed, at der alene derved til stadighed vil være anledning for medlemmerne til at overveje, om deres valgmenighed fortsat skal bestå.

I tilslutning til det af kommissionens mindretal anførte og idet det påregnes, at biskopperne også uden særlig lovfæstet pligt dertil i påkommende tilfælde vil have opmærksomheden henvendt på foreliggende muligheder for nedlæggelse af valgmenigheder, er det anset for uforment, at der optages særlige bestemmelser herom i loven, så meget des mere som det ligger uden for lovens intention at søge nedlæggelse af valgmenigheder forceret ud over, hvad udviklingen naturligt måtte føre med sig.

Til stk. 3. Bestemmelsen træder i stedet for de i

den nugældende lovs § 27, stk. 4 og 6, indeholdte bestemmelser om midlertidig varetagelse af præstegerningen under ledighed i stillingen som valgmenighedspræst.

Til stk. 4. Bestemmelsen er ny. Det skønnes rigtigst, at der sker tilbagekaldelse af valgmenighedspræstens stadfæstelse, når menighedens anerkendelse tilbagekaldes.

Til § 19.

Til stk. 1 og 2. Bestemmelserne svarer til den nugældende lovs § 17, stk. 1 og 2, dog med den ændring der følger af, at valgmenighedspræster nu kun fører kirkebog over de af dem foretagne kirkelige handlinger, jfr. herved bemærkningerne til stk. 3. Endvidere er forskriften om, at kontraministerialbogen — der alene omfatter tilførsler om de af valgmenighedens præst konfirmerede — skal føres af kirkesangeren, udeladt, således at valgmenighedens bestyrelse vil være frit stillet med hensyn til valg af kontraministerialbogsfører.

Til stk. 3. Lovens § 18 blev ophævet i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 225 af 31. maj 1968 om anmeldelse af fødsler og dødsfald (Folketingstidende 1967-68 sp. 247, 901, 2692, 2707. A. 459. B. 299. C. 173). Efter denne lov skal fødsler i alle tilfælde anmeldes til sognets ministerialbog og kan således ikke længere anmeldes til valgmenighedens kirkebog. Da det imidlertid fortsat påhviler valgmenighedspræster at afgive visse meddelelser i forbindelse med kirkebogsføringen, bl. a. om foretagne kirkelige handlinger, findes det rettest, at der i loven optages udtrykkelig hjemmel for udfærdigelse af de i så henseende fornødne forskrifter.

Til stk. 4. Ved den foreslåede ændrede affattelse af bestemmelsen i den nugældende lovs § 19, stk. 1, tilvejebringes der udtrykkelig hjemmel for, at valgmenighedspræster med hensyn til udstedelse af attester m. v. efter valgmenighedens kirkebog skal følge de regler, der gælder for udstedelse af attester efter folkekirkens ministerialbøger, hvilket hidtil også er iagttaget i praksis. Udstedelse af de i den nugældende bestemmelse omtalte vidnesbyrd er gået af brug.

Bestemmelsen i den nugældende lovs § 19, stk. 2, er udeladt under hensyn til, at bestemmelsen i § 33 i lov nr. 294 af 18. juni 1969 om folkekirkens lønningsvæsen m. m., hvorefter der i visse tilfælde skulle erlægges betaling for kirkebogsattester, er ophævet ved § 2 i lov nr. 260 af 4. juni 1970 om ændring af den kirkelige lovgivning som følge af ændringerne i landets kommunale inddeling. Attester efter kirkebøgerne udfærdiges herefter i alle tilfælde uden gebyr.